

De smaak te pakken als kotstudente

De hogeschool in de Ledeganckstraat in Gent was reeds begonnen terwijl ik nog steeds in Amerika was. Twee weken later stapte ik enthousiast de klas Orthopedagogie binnen. Ik kende enkel mijn vriendin Inge Van den Broucke uit Deinze en Elke Jacobs een klasgenote uit de middelbare school. Gedurende die eerste twee weken had iedereen elkaar reeds beter leren kennen. Ik sloot me spontaan aan bij de klas en voelde me direct thuis. In een klap had ik een heleboel nieuwe vrienden.

Mijn nieuwe vriendin Elke Winnepeninckx huurde een studentenhuus in Gent samen met haar twee zussen. Een van de kamers kwam vrij voor 3 weken en Elke bood me die spontaan aan. Daar Gent slechts vijftien minuten rijden was van mijn huis met de auto of trein was er totaal geen reden voor mij om op kot te gaan. Wat? Hoorde ik het juist? Elke bood me een kamer aan voor drie weken? Ik voor drie weken op kot? Wat een fantastische

gelegenheid! Ik kan dat aanbod zeker niet weigeren! Maar zouden mijn ouders hiermee akkoord gaan? Hoe moet ik dit naar voren brengen?

Eerlijkheid duurt het langst dacht ik. Mijn gedachten dwaalden terug in de tijd. Ik was 14, de leeftijd waarop ik legaal met een snorfiets kon rijden. Een elektrische fiets met een motor vooraan aan het stuur. Ik had er een gezien tweedehands in de fietsen winkel in de George Martenstraat en besloot die zelf met mijn zakgeld te kopen zonder mijn ouders te raadplegen. Wel, dat liep niet van een leien dakje! Ik kocht de snorfiets op een zaterdag. De verkoper vroeg of ik de goedkeuring had van mijn ouders en ik zei ja, wat een leugen was. Hij geloofde me en in geen tijd was ik fier op de baan met mijn nieuwe aankoop! Waar zou ik die nu parkeren vroeg ik me af terwijl ik naar huis reed? Thuisgekomen na een werkdag in de boekenwinkel merkte mijn moeder meteen de brommer op in de garage en vroeg van wie die was. "Van mij zei ik en verklaarde mijn aankoop." Dat schoot niet in het juiste keelgat. Mijn ouders keurden dit helemaal niet goed en wou dat ik die onmiddellijk terugbracht naar de fietsenwinkel, maar het was reeds te laat op de avond. Het was zaterdagavond, de fietsenwinkel was gesloten voor het weekend en ik moest maandagochtend vroeg terug op het internaat zijn in Kortrijk. Mijn broer, die pas twaalf was en nog niet de wettelijke leeftijd had om met de bromfiets te rijden, kreeg de opdracht om die op maandag morgen terug naar de winkel te rijden gevolgd door mijn moeder in de auto. Mijn vader die slechtziende was, was niet in staat een bromfiets of een auto te besturen. Ik leerde hieruit een

heel belangrijke levensles !

Lerende uit mijn fouten besloot ik dat eerlijkheid de beste manier is om vooruit te komen in het leven. Enthusiast vertelde ik aan mijn ouders het fantastische nieuws dat ik een kamer kreeg aangeboden in het studentenhuis van Elke Winnepeninckx. Het was enkel voor drie weken en het kostte niks, legde ik hen uit. Dit was de kans om zelfstandig te leren leven en ik werd omringd en gesteund door Elke en haar familie. Als oudste dochter van drie, was ik het proefkonijn voor mijn ouders. Ze leerden omgaan met mijn zoeken naar vrijheid en onafhankelijkheid!

Ze vonden dit idee waarschijnlijk niet zo leuk, maar steunden me toch en lieten me gaan! Mijn ouders werden zelf beperkt in hun vrijheid door mijn grootmoeder en beloofden elkaar dat ze niet hetzelfde zouden doen met hun kinderen en ons zoveel mogelijk zouden steunen in onze doelen en vrijheid. Ik ben hen daar enorm dankbaar voor!

Mijn ouders hebben me altijd gestimuleerd om nieuwe ervaringen op te doen en om nieuwe dingen te leren. Mijn moeder kwam regelmatig naar me toe met de vraag of ik geïnteresseerd was in een bepaalde sport of activiteit. Ik zei altijd ja. Dit bracht me naar de ballet school, ik was in de turnclub en de zwemclub in Deinze, beleefde veel avontuurlijke jaren in de scouts en was zelf lid van de schaak club.

Op een dag toen ik elf jaar oud was, vroeg mijn moeder me of ik geïnteresseerd was om voor twee weken bij mezelf op vakantie te gaan naar Mallorca. Ze kende daar een ouder Spaans echtpaar. Ik zou door mijn ouders op het vliegtuig worden gezet en veilig begeleid worden door een stewardess. Zonder erbij na te denken zei ik terug OK en daar vloog ik dan op avontuur voor twee weken naar Mallorca. Er eenmaal aangekomen ervaarde ik heimwee, maar wat kon ik doen, ik was letterlijk gestrand op een eiland in het midden van de Middellandse Zee! Ik sprak geen Spaans en zij spraken geen Nederlands. Een telefoon gesprek met thuis loste de heimwee niet op, het maakte het alleen maar erger. Ik had het de eerste dagen heel moeilijk, ik gaf mezelf wat hoop met de gedachte dat ik bijna halverwege was. De laatste week was veel aangenamer en ging sneller vooruit daar ze de vijftienjarige kleindochter hadden ingeschakeld om bij me te zijn.

Ik wist toen nog niet dat al deze ervaringen, de twee weken bij mezelf naar Mallorca, de ervaringen op het internaat, de drie maanden in Amerika als

uitwisselingsstudent, de ervaring als kotstudent in Gent allemaal voorbereidingen waren voor DE grote toekomstige stap in mijn leven, mijn verhuis naar Amerika.

Die drie weken bij Elke op kot, waren levensverrijkend. Ik had de smaak te pakken als kotstudente. Ik proefde de vrijheid van het hebben van mijn eigen ruimte. Ik leerde verantwoordelijk te zijn voor mijn eigen tijd, mijn schoolschema en het bereiden van maaltijden. Ik heb heel veel geleerd bij het observeren van hoe Elke en haar zussen hun huishouden deden, hun taken verdeelden en hun creatieve, gezonde maaltijden kookten. Ik proefde voeding die ik nog nooit eerder had geprobeerd, zoals tofu, seitan en tempe. Elke en haar familie hadden een heel unieke, alternatieve en gegronde kijk op het leven wat me zeer fascineerde.

Mijn fiets bracht me overal in Gent. Overdag fietste ik naar school en 's avonds bezocht ik vrienden op hun kot of gingen we samen het bruisende nachtleven in Gent verkenden.

Het feit dat ik geboren ben in Gent en de verrijkende ervaringen als kotstudente zijn de redenen waarom ik Gent nog steeds mijn favoriete stad in de wereld noem.

Het einde van die drie geweldige weken naderden vlug en ik zag er tegen op deze nieuw gevonden vrijheid en ruimte te moeten opgeven. In de klas tijdens de les bedankte ik Elke voor haar ontzettend mooi geschenk en liet haar weten dat het ik het heel spijtig vond dat de drie weken ten

einde liepen.

Roos Coppens, die aan de andere kant van me zat in de klas en ons gesprek hoorde, zei: "Hé, je kan in mijn studentenkamer blijven, ik ben er nooit, ik woon met mijn vriend in zijn appartement. Mijn grootmoeder betaalt voor mijn appartement, ze weet dat ik bij mijn vriend logeer en ik weet dat ze het helemaal niet erg zou vinden als je daar zou verblijven. Wat? Hoorde ik dit juist of droomde ik? Ik krijg een andere studentenkamer aangeboden? Dat zou nu toch wel ongelooflijk zijn!

Onmiddellijk kwamen schuldgevoelens de kop op steken. Ik kan daar toch niet wonen op kosten van Roos haar grootmoeder? Dat voelt toch niet juist aan. Ik durfde dit geschenk niet aan te nemen. Misschien kan ik mijn ouders vragen of ze willen helpen betalen of misschien kan ik zelf ergens geld verdienen om de kamer te betalen. Ik kende de grootmoeder van Roos niet en ik vond dat er een bijdrage van mijn kant moest komen.

Vrijdagavond na school nam ik de trein van Gent naar Deinze. Stappende van het treinstation naar onze boekwinkel, slechts twee straten verderop, vroeg ik me af hoe het onderwerp naar mijn ouders toe aan te halen. Ik wilde echt dat er een oplossing kwam. Toen ik de winkel binnenliep, was mijn moeder druk bezig met de klanten en ging ik naar boven de keuken in. Mijn grootmoeder verliet net de keuken en vroeg hoe mijn week was verlopen? Ik deelde mijn avonturen en zei dat ik het heel leuk vond om als studente in Gent te wonen. Ik vermeldde ook dat ik een gratis kamer werd aangeboden maar dat ik vond dat ik dit zo maar niet gratis kon aannemen daar het Roos haar grootmoeder was die de huur betaalde. Zonder een pauze antwoordde mijn grootmoeder: "Ik zal de kamer betalen." Ik verschoot me een bult. Ik kon mijn oren niet geloven! De oplossing kwam uit de lucht gevallen. Dit had ik totaal niet verwacht. Dit was waarschijnlijk niet waar mijn ouders op hoopten, maar toch lieten ze me gaan. Zo bleef ik kotstudent in Gent tot ik was afgestudeerd.

Onlangs vertelde mijn moeder me dat ze hierbij geen keuze of inbreng had. Er waren veel gevallen waarin mijn grootmoeder belangrijke beslissingen nam voor mijn ouders zonder hun toestemming of inbreng. Ik besef nu dat hun relatie gebaseerd was op manipulatie en dominantie. Als tiener wist ik dat er conflicten waren tussen mijn ouders en mijn grootmoeder, maar ik wist niet dat het betalen van mijn studentenkamer terug een manier was om het leven van mijn ouders te beheersen zonder hun inbreng.

Het leven als student in Gent was een heel belangrijke periode in mijn leven. Ik leerde ontzettend veel bij over het leven, de wereld, het systeem, de cultuur, relaties en mezelf. Levenservaringen die niet in boeken of op school te leren zijn! Volgens mijn ervaring leren ze je op school één ding heel goed, en dat is hoe je informatie net lang genoeg in je geheugen kan vasthouden om een test of examen af te leggen. Naast de informatie die ik op school vanaf 2,5 jarige leeftijd werd aangeboden, werden er mijn geen waardevolle levenslessen aangeleerd. Op school werd er mij niet geleerd hoe in het leven te staan, hoe om te gaan met problemen en uitdagingen. Mijn ervaringen als kotsstudente in Gent heeft me dit wel aangeboden en bracht me alsook innerlijke groei en een bewustzijnsverruiming.

Ik studeerde af met een diploma Graduaat Orthopedagogie met onderscheiding. Niet omdat ik slimmer ben dan diegenen die geen hogere opleiding volgden. Ik was geen perfecte student! Ik hield meer van de vrijheid als kotstudente dan van het studeren. Ik genoot veel meer van mijn tijd buiten de klas dan de tijd binnen die schoolmuren. Ik besteedde niet veel tijd aan het studeren en was toch op een of andere manier in staat de tests en examens succesvol te doorstaan. Soms met de hulp van enkele ongeloofelijke wonderen!

Miracles Do Happen!

Mieke's Voice 2019 © Mieke Benton

starshowerusa@startmail.com

(Delen is toegestaan als mijn naam en email adres zijn vermeld.)

(Geef me een seintje indien je aan deze lijst wenst
toegevoegd of verwijderd te worden.)

Mieke's Voice - Deel 1

Week 1 – Deel 1 - Inleiding

Week 2 - Een Ruwe Start

Week 3 - Visie

Week 4 - Geschiedenis Les

Week 5 - Boekhandel Caecilia

Week 6 - Onzichtbare Hand

Week 7 - Mijn familie, een cirkel van 5. Deel 1 - Mijn ouders Anny & Hugo

Week 8 - Mijn familie, een cirkel van 5. Deel 2 - Mijn broer Jeroen

Week 9 - Mijn familie, een cirkel van 6. Deel 3 - Mijn zus Kathleen

Week 10 - Mijn familie, een cirkel van 6. Deel 4 - Iets over mezelf, Mieke

Week 11 - Contact met buitenaardse wezens

Week 12 - De film E.T. - De Extra-Terrestrial

Week 13 - Wat gebeurt er als het lichaam sterft?

Mieke's Voice - Deel 2

Week 14 - Deel 2 – Inleiding

Week 15 - Het uiten van mijn authentieke natuur

Week 16 - Seksualiteit - Deel 1 - Eenheidservaring

Week 17 - Seksualiteit - Deel 2 - Afscheidenheid

Week 18 - Seksualiteit - Deel 3 - Menstruatie

Week 19 - Intieme Relaties

Week 20 - Amerika - Deel 1 - Krantenartikel

Week 21 - Amerika - Deel 2 - Letterlijk in a film gestapt